

Να τολμήσεις να πιστέψεις και να παραδοθείς στον Χριστό.

π. Συμεών Κραγιόπουλος (†).

Μπορεί κανείς να είναι μέσα στην Εκκλησία, μέσα στα της Εκκλησίας από μικρό παιδί ακόμη – όπως πολλοί από μας – όμως αυτό δεν αρκεί. Απόδειξη είναι ότι πολλές ψυχές δεν βρήκαν ακόμη τον Χριστό, και δεν έφθασε η χάρη του Χριστού μέσα στις ψυχές αυτές, ώστε να τις αιχμαλωτίσει, και να βάλουν αληθινή αρχή.

Έχει δηλαδή ο άνθρωπος τη δυνατότητα μέσα του ή να κινηθεί προς τον Θεό – αλλά είναι θέμα ελευθερίας βαθύτερης – ή να νικηθεί από την τάση που έχει, να αισθάνεται ευχαριστημένος, να ικανοποιεί τη φιλαυτία του, να προστατεύει το εγώ, και βολεύεται. Χριστιανός, χριστιανός, αλλά καμιά σχέση με τον Χριστό αληθινή. Διότι ακριβώς από βαθύτερα η ψυχή δεν τολμάει ελεύθερα να αφεθεί, να παραδοθεί στον Χριστό, καθώς διαισθάνεται ότι πρέπει να αφήσει τα δικά της. Από ό,τι καταλαβαίνω εγώ τώρα, πάρα πολλές ψυχές διαισθάνονται πού είναι η αλήθεια, αλλά δεν τολμούν να πιστέψουν και να παραδοθούν στον Χριστό.

Είναι άλλες ψυχές, όπως ο Ωριγένης για παράδειγμα, που τελικά ο καημένος, ενώ ήταν τόσο φοβερό μυαλό, έπεσε έξω. Είπε αιρετικά πράγματα – καταδικάστηκαν αυτά όλα ύστερα – έμεινε σ’ αυτά και επηρέασε και άλλους. Ήταν μεν καλός, καλότατος, αλλά παγιδεύτηκε από το φυσικό χάρισμά του. Ενώ όλη αυτή η σοφία, η σύνεση, η ικανότητα που είχε να σκέφτεται, να γράφει, όλο αυτό το φυσικό χάρισμα θα μπορούσε να γίνει κίνητρο ακριβώς για να ξεφύγει από την αίρεση, αυτό τελικά τον παγίδευσε.

Γι’ αυτό χρειάζεται πάρα πολύ μεγάλη προσοχή. Είναι ανάγκη να προσέχουν εκείνοι οι οποίοι λίγο πολύ έχουν μια πεποίθηση μέσα τους, ότι αυτοί ξέρουν, αυτοί καταλαβαίνουν, αυτοί δεν είναι όπως οι άλλοι άνθρωποι, έχουν προσόντα. Διότι όλο αυτό το πράγμα γίνεται ένα κάτι το οποίο κλέβει την ψυχή, την απομονώνει· λειτουργεί – πώς να πούμε; – σαν κάτι στεγανό. Όπως είναι για παράδειγμα το κουκούλι στο μετάξι, όπου το σκουλήκι κλείνεται μέσα στο κουκούλι. Αλλά εκεί έχει τον λόγο του.

Μπορεί δηλαδή κάποιος να νομίζει ότι αυτός ξεχωρίζει, ότι αυτός είναι κάτι, δεν είναι όπως οι άλλοι, οι κοινοί άνθρωποι, και όλο αυτό το πράγμα δημιουργεί κάτι το στεγανό στην ψυχή του και την απομονώνει· κλείνεται λοιπόν εκεί μέσα και δεν ανοίγει ένα παράθυρο για να έχει επικοινωνία με τον Χριστό. Χριστιανός κατά τα άλλα, αλλά χωρίς να έχει σχέση με τον Χριστό αληθινή.

**Από το βιβλίο: π. Συμεών Κραγιοπούλου, “Θέλεις να αγιάσεις;”,
Οκτώβριος, Πανόραμα Θεσσαλονίκης, 2018, σελ. 76.**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>